

(ОБЈАВЉЕНО у „Службеном гласнику БиХ - Међународни споразуми“, број: 5/05)

На основу члана V. 3. (д) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине је на 69. сједници, одржаној 16. фебруара 2005. године, донијело

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ УГОВОРА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГА ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Ратификује се Уговор између Босне и Херцеговине и Републике Хрватске о избјегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан у Загребу 7. јуна 2004. године на хрватском, српском и босанском језику те на службеном језику Републике Хрватске - хрватском језику, по добивеној сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на основу Одлуке ПС БиХ број 143/05 од 26. јануара 2005. године.

Чланак 2.

Текст Уговора гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА ПОРЕЗИМА НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
И
РЕПУБЛИКА ХРВАТСКА**

жељећи склопити Уговор о избјегавању двоструког опорезивања порезима на доходак и на имовину споразумјеле су се како слиједи:

Члан 1.

Лица на која се примјењује Уговор

Овај Уговор примјењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примјењује Уговор

1. Овај се Уговор примјењује на порезе на доходак и на имовину, које је увела једна од држава уговорница или њене политичке јединице или локалне власти, независно од начина на који се убиру.
2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези уведени на укупни доходак, на укупну имовину или на дијелове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитке од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе хонорара и плата које исплаћују друштва, као и порезе на пораст вриједности имовине.
3. Порези на које се примјењује овај Уговор су посебно:

а) у Босни и Херцеговини:

- (и) порез на плату;
 - (ии) порез на добит предузећа;
 - (иии) порез на доходак од привредне и професионалне дјелатности;
 - (ив) порез на доходак од пољопривредне дјелатности;
 - (в) порез на имовину;
 - (ви) порез на приход од имовине и имовинских права;
 - (вии) порез на приход од ауторских права, патената и техничких унапређења;
 - (виии) порез на укупан приход физичких лица.
- (у даљем тексту: босанскохерцеговачки порез).

б) у Хрватској:

- (и) порез на добит;
 - (ии) порез на доходак;
 - (иии) прирез на порез на доходак и сваки други додатак који се убире на један од ових пореза;
- (у даљем тексту: хрватски порез);

4. Овај Уговор примјењује се и на исте или битно сличне порезе који се уведу након дана потписивања овог Уговора уз наведене порезе или умјесто њих. Надлежни органи држава уговорница саопштаваће једна другима битне промјене у својим пореским прописима.

Члан 3.

Опште дефиниције

1. За потребе овог Уговора:

- а) израз "Босна и Херцеговина" означава државу Босну и Херцеговину;
- б) израз "Хрватска" означава државно подручје Републике Хрватске, као и подручја мора која се настављају на вањску границу територијалног мора, укључујући морско дно и подземље, на којима Република Хрватска у складу са међународним правом и законима Републике Хрватске врши суверена права и јурисдикцију;
- ц) израз "политичка јединица" у случају Босне и Херцеговине означава ентитете: Федерацију Босне и Херцеговине, Републику Српску и Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине;
- д) изрази "држава уговорница" и "друга држава уговорница" означавају, зависно од садржаја, Хрватску или Босну и Херцеговину;
- е) израз "порез" означава хрватски порез или босанскохерцеговачки порез, зависно од садржаја;
- ф) израз "лице" укључује физичко лице, друштво и било коју другу групу лица;
- г) израз "друштво" означава свако правно лице или други организацијски облик који се у сврхе опорезивања сматра правним лицем;

х) изрази "друштво државе уговорнице" и "друштво друге државе уговорнице" означавају трговачко друштво којим управља резидент државе уговорнице и трговачко друштво којим управља резидент друге државе уговорнице;

и) израз "међународни саобраћај" означава сваки превоз бродом, авионом или друмским транспортним возилом који обавља друштво с мјестом стварне управе у држави уговорници, осим ако се саобраћај бродом, авионом или друмским транспортним возилом обавља само између мјеста у другој држави уговорници;

ј) израз "надлежни орган" означава:

(и) у Босни и Херцеговини, Министарство финансија и трезора, односно његовог овлашћеног представника;

(ии) у Хрватској, министра финансија или његовог овлашћеног представника;

ц) израз "држављанин" означава:

(и) сва физичка лица која имају држављанство једне од држава уговорница;

(ии) свако правно лице, партнерство или удружење који свој статус изводе из прописа који вриједе у једној од држава уговорница.

2. У сврху примјене овог Уговора од стране држава уговорница, сваки израз који није њиме дефинисан, имаће значење које има у то вријеме према прописима те државе у сврху пореза на које се овај Уговор примјењује, с тим што је значење које има према пореским прописима те државе уговорнице мјеродавно у односу на значење тог изрази према другим прописима те државе.

Члан 4.

Резидент

1. У овоме Уговору израз "резидент државе уговорнице" означава свако лице, које према прописима те државе, у њој подлијеже опорезивању на основу свога пребивалишта, боравишта, мјеста управе или некога другог обиљежја сличне природе, и такођер укључује ту државу, њену политичку јединицу и локалну власт. Међутим, овај израз не укључује лице које у тој држави подлијеже опорезивању само дохотка из извора у тој држави или имовине која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1., физичко лице резидент обе државе уговорница, онда се његов статус одређује на овај начин:

а) сматра се резидентом само оне државе у којој има пребивалиште, а ако има пребивалиште у обе државе, сматраће се резидентом само оне државе с којом има уже личне и привредне везе (средиште животних интереса);

б) ако се не може одредити у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема пребивалиште, сматраће се резидентом само оне државе у којој има уобичајено боравиште;

ц) ако лице има уобичајено боравиште у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматраће се резидентом само оне државе чији је држављанин;

д) ако је лице држављанин обе државе или није држављанин ни једне од њих, надлежни органи држава уговорница ријешаће питање договорно.

3. Кад је, у складу са одредбама става 1., лице које није физичко резидент обе државе уговорнице, тада ће се сматрати резидентом само оне државе уговорнице у којој се налази његово мјесто стварне управе.

Члан 5.

Стална пословна јединица

1. За сврхе овог Уговора израз "стална пословна јединица" означава стално мјесто пословања преко којег се пословање друштва обавља у цијелости или дјелимично.

2. Израз "стална пословна јединица" укључује посебно:

- а) мјесто управе;
- б) филијалу;
- ц) канцеларију;
- д) фабрику;
- е) радионицу, и
- ф) рудник, нафтни или гасни извор, каменолом или било које друго мјесто искориштавања природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или монтажни пројекат чине сталну пословну јединицу само ако трају дуже од дванаест мјесеци.

4. Независно од претходних одредаба овога члана, неће се сматрати да израз "стална пословна јединица" укључује:

- а) коришћење објеката искључиво за ускладиштење, излагање или испоруку добара или робе који припадају друштву;
- б) одржавање залиха добара или робе које припадају друштву искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
- ц) одржавање залиха добара или робе које припадају друштву искључиво у сврху прераде које обавља друго друштво;
- д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или у сврху прикупљања података за друштво;
- е) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања других сличних припремних или помоћних дјелатности за друштво;
- ф) одржавање сталног мјеста пословања искључиво због комбинације дјелатности споменутих у тачкама од а) до е), под условом да цјелокупна дјелатност сталног мјеста пословања, која је последица те комбинације, има припремно или помоћно значење.

5. Независно од одредаба ставова 1. и 2., кад лице, које није заступник са самосталним статусом, на којег се односи став 6., дјелује у име друштва те има овлаштење да у једној држави уговорници закључује уговоре у име тог друштва и то тамо уобичајено чини, сматра се да то друштво има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на све активности које то лице предузме за друштво, осим ако су његове дјелатности ограничене на дјелатности наведене у ставу 4., које ако би се обављале преко сталног мјеста пословања, не би то стално мјесто пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама наведеног става.

6. Не сматра се да друштво има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што своје пословање у тој држави обавља преко посредника, генералног комисиног заступника или другог заступника са самосталним статусом, ако та лица раде у оквиру своје редовне пословне дјелатности.

7. Чињеница да друштво које је резидент државе уговорнице контролише или је контролисано од друштва које је резидент друге државе уговорнице или које обавља своју дјелатност у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин) сама по себи не значи да се једно друштво сматра сталном пословном јединицом другог друштва.

Члан 6.

Доходак од некретнина

1. Доходак који резидент једне државе уговорнице оствари од некретнина (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства), смјештених у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз "некретнина" има значење које има према прописима државе уговорнице у којој се предметна имовина налази. У тај су израз у сваком случају укључени и припаци некретнине, стока и опрема које се користе у пољопривреди и шумарству, стварна права на која се примјењују одредбе општих прописа о земљишном власништву, плодоуживање некретнине те права на исплате у промјењивом или утврђеном износу као накнаде за искориштавање или право на искориштавање рудних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски и ријечни бродови, авиони и друмска транспортна возила не сматрају се некретнинама.

3. Одредбе става 1. примјењују се на доходак који се остварује од директног искориштавања, давања у закуп или најам те на сваки други начин коришћења некретнине.

4. Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се и на доходак од некретнина друштва и на доходак од некретнина које се користе за обављање самосталне дјелатности.

Чланак 7.

Добит од пословања

1. Добит друштва државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако друштво послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако друштво послује на тај начин, добит друштва може се опорезивати у тој другој држави, али само за онај износ добити који буде остварен дјелатношћу те сталне пословне јединице.

2. Сукладно одредбама става 3., ако друштво државе уговорнице послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој се држави уговорници сматра да стална пословна јединица својом дјелатношћу остварује добит коју би могла остварити кад би била засебно и независно друштво које се бави истим или сличним пословањем под истим или сличним условима те кад би пословала потпуно самостално са друштвом чија је стална пословна јединица.

3. При утврђивању добити сталне пословне јединице, као одбици се признају расходи настали за потребе сталне пословне јединице, укључујући извршне и опште

административне расходе, било да су настали у држави у којој се налази стална пословна јединица или другдје.

4. Ако је у држави уговорници уобичајено утврђивати добит сталне пословне јединице на основу распоdjеле укупне добити друштва на њене различите дијелове, став 2. никако не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном распоdjелом одреди опорезиву добит; прихваћени начин распоdjеле мора, међутим, бити такав да резултат буде у складу са начелима садржаним у овом члану.

5. Неће се сматрати да пословна јединица остварује добит само због тога што купује добра или робу за друштво.

6. За потребе претходних ставова, добит сталне пословне јединице утврђује се на исти начин сваке године, осим ако не постоји оправдан и достатан разлог да се поступи другачије.

7. Ако добит укључује и дијелове дохотка који су на посебан начин уређени у другим члановима овог Уговора, тада одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Чланак 8.

Међународни саобраћај

1. Добит од коришћења бродова, авиона или друмских транспортних возила у међународном саобраћају опорезује се само у држави уговорници у којој је мјесто стварне управе друштва.

2. Добит од коришћења ријечних бродова у саобраћају на унутрашњим водама опорезује се само у држави у којој је мјесто стварне управе друштва.

3. Ако је мјесто стварне управе друштва, које се бави поморским саобраћајем или саобраћајем унутрашњим водама, на поморском или ријечном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој је матична лука поморског или ријечног брода или ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је бродар резидент.

4. Одредбе става 1. примјењују се на добит од удјела у неком послу, заједничком пословању или у некој међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана друштва

1. Ако

а) друштво државе уговорнице учествује директно или индиректно у управи, контроли или капиталу друштва друге државе уговорнице, или

б) иста лица учествују директно или индиректно у управи, контроли или капиталу друштва државе уговорнице и друштва друге државе уговорнице,

и ако су у оба случаја између та два друштва у њиховим трговачким и финансијским односима утврђени услови различити од оних који би постојали између самосталних друштава, добит коју би остварило једно друштво кад такви увјети не би постојали, али зато што постоје није остварена, може се укључити у добит тог друштва и у складу са тиме опорезивати.

2. Ако држава уговорница у добит друштва те државе укључи - и складу са тиме опорезује - добит, на коју је друштво друге државе уговорнице већ било опорезивано у тој другој

држави, а таква добит је она коју би друштво првопоменуће државе остварило да су услови договорени између та два друштва били једнаки онима које би међусобно договорила самостална друштва, тада ће та друга држава на одговарајући начин прилагодити износ пореза који је у њој утврђен на ту добит. При тој прилагодби, требају се узети у обзир друге одредбе овог Уговора, а према потреби, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се савјетовати.

Члан 10. Дивиденде

1. Дивиденде које друштво резидент државе уговорнице исплаћује резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве дивиденде могу се опорезивати и у држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде, и то према прописима те државе, али ако је стварни корисник дивиденди резидент друге државе уговорнице, тада тако утврђен порез не смије бити већи од:

а) 5 % бруто износа дивиденди кад је стварни корисник друштво (осим партнерства) у чијем је директном власништву најмање 25 % капитала друштва које исплаћује дивиденду;

б) 10 % бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежна тијела држава уговорница заједничким договором утврђују начин примјене наведених ограничења.

Овај став неће утицати на опорезивање добити друштва у вези добити из које се исплаћују дивиденде.

3. Израз "дивиденда" употрејебљен у овом члану означава доходак од дионица или других права која нису потраживање дуга, учествовање у добити, као и доходак од других права у друштву који подлеже истом начину опорезивања као доходак од акција, односно удјела, у складу са пореским прописима државе чији је резидент друштво које врши распоdjелу.

4. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни корисник дивиденди, који је резидент државе уговорнице, послује у другој држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или у тој другој држави обавља самосталну дјелатност из сталног сједишта у тој држави, а право на основу којег се дивиденде исплаћују је повезано са сталном пословном јединицом или сталним сједиштем. У том се случају, према потреби, примјењују одредбе члана 7. или члана 14.

5. Ако друштво које је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може утврдити никакав порез на дивиденде које плаћа то друштво, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако је посјед акција због којих се дивиденде исплаћују стварно повезан са сталном пословном јединицом или са сталним сједиштем у тој другој држави, нити може опорезивати нерасподијељену добит друштва, па чак ни онда ако се плаћене дивиденде или нерасподијељена добит у цијелости или дјелимично састоје од добити или дохотка насталог у тој другој држави.

Члан 11. Камате

1. Камате настале у држави уговорници, а исплаћене резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве камате могу се опорезивати и у држави уговорници у којој су настале, и то према законима те државе, али ако је стварни корисник камата резидент друге државе уговорнице, тако разрезан порез не смије бити већи од 10 % бруто износа камата. Надлежни органи држава уговорница заједничким договором уређују начин примјене овог ограничења.

3. Израз "камате", употребијелен у овом члану, означава приход од потраживања сваке врсте, без обзира јесу ли та потраживања обезбијеђена залогом или не, и без обзира носе ли или не право учествовања у добити дужника, а посебно приход од владиних вриједносница или приход од обвезница или задужница, укључујући премије и награде у вези са тим вриједносницама, обвезницама и задужницама. Казнене камате због кашњења при исплати не сматрају се каматама у смислу овога члана.

4. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни корисник камата, који је резидент државе уговорнице, послује у другој држави уговорници, у којој су те камате настале, преко сталне пословне јединице која се у њој налази или у тој другој држави обавља самосталну дјелатност из сталног сједишта у њој, а потраживање на које се плаћају камате је стварно повезано са таквом сталном пословном јединицом или сталним сједиштем. У том се случају, према потреби, примјењују одредбе члана 7. или члана 14.

5. Сматра се да камате настају у држави уговорници кад је исплатиоц резидент те државе. Међутим, ако исплатиоц камата, без обзира да ли је резидент једне од држава уговорница или није, у једној од држава уговорница има сталну пословну јединицу или стално сједиште у вези са којима је настало дуговање на које се камате плаћају, а такве камате сноси стална пословна јединица или стално сједиште, тада се сматра да камате настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или сједиште.

6. Ако је, због посебног односа између исплатиоца и стварног корисника или између њих обоје и неког другог лица, износ камата, узимајући у обзир потраживање за које се оне плаћају, већи од износа који би био уговорен између исплатиоца и стварног корисника да нема таква односа, одредбе овог члана примјењују се само на задње споменути износ. У том се случају вишак плаћеног износа опорезује у складу са законима сваке државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе овог Уговора.

Члан 12.

Накнаде за ауторска права

1. Накнаде за ауторска права настале у држави уговорници, а исплаћене резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве накнаде за ауторска права могу се опорезивати и у држави уговорници у којој су настале, и то према законима те државе, али ако је стварни корисник накнада резидент друге државе уговорнице, тако разрезан порез не смије бити већи од 10 % бруто износа накнада. Надлежни органи држава уговорница заједничким договором уређују начин примјене овог ограничења.

3. Израз "накнаде за ауторска права" употребијелен у овом члану означава сва плаћања примљена као накнаде за коришћење, или за право коришћења било којег ауторског права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући и кинематографске филмове или

филмове и траке за приказивање на радију или телевизији, као и сваког патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка, те за обавјештења о индустријском, комерцијалном или научном искуству.

4. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни корисник накнаде за ауторска права, који је резидент државе уговорнице, послује у другој држави уговорници у којој настају накнаде преко сталне пословне јединице која се у њој налази или у тој другој држави обавља самосталну дјелатност из сталног сједишта које се у њој налази, а права или имовина на основу којих су исплаћене накнаде стварно су повезани са таквом сталном пословном јединицом или сталним сједиштем. У том се случају, према потреби, примјењују одредбе члана 7. или члана 14.

5. Сматра се да накнаде за ауторска права настају у држави уговорници, кад је исплатиоц резидент те државе уговорнице. Међутим, ако лице које исплаћује накнаде, било да је резидент државе уговорнице или није, у држави уговорници има сталну пословну јединицу или стално сједиште у вези са којим је настала обавеза исплате накнаде и такве накнаде сноси та стална пословна јединица или стално сједиште, тада се сматра да такве накнаде настају у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стално сједиште.

6. Ако је, због посебног односа између исплатиоца и стварног корисника или између њих обоје и неког другог лица, износ накнада за ауторска права, узимајући у обзир коришћење, право или податке за које су оне плаћене, већи од износа који би био уговорен између исплатиоца и стварног корисника да нема таква односа, одредбе овога члана примјењују се само на задње споменути износ. У том је случају вишак плаћеног износа опорезив према прописима сваке државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе овог Уговора.

Члан 13.

Добит од отуђења имовине

1. Добит коју резидент државе уговорнице оствари од отуђења некретнина наведених у члану 6., а које се налазе у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добит од отуђења покретне имовине која чини дио пословне имовине сталне пословне јединице коју друштво државе уговорнице има у другој држави уговорници или покретне имовине која припада сталном сједишту резидента државе уговорнице у другој држави уговорници у сврху обављања самосталне дјелатности, укључујући добит од отуђења такве сталне пословне јединице (саме или заједно с цијелим друштвом) или таквог сталног сједишта, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добит од отуђења поморских бродова, авиона или друмских транспортних возила који се користе у међународном саобраћају, ријечних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима или покретна имовина што служи за коришћење таквих поморских бродова, авиона, друмских транспортних возила или ријечних бродова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе друштва.

4. Добит од отуђења дионица капитала неког друштва, чија се имовина састоји директно или индиректно углавном од некретнина које се налазе у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави уговорници.

5. Добит од отуђења било које имовине изузев оне наведене у ставовима 1., 2., 3. и 4. опорезује се само у држави уговорници чији је резидент отуђиоц.

Члан 14.

Самостална дјелатност

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних дјелатности или других самосталних дјелатности опорезује се само у тој држави, осим:

а) ако у другој држави уговорници има стално сједиште које му редовно стоји на располагању за обављање његових дјелатности; у том случају, само онај дио дохотка који се може приписати том сталном сједишту може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или

б) ако борави у другој држави уговорници у периоду или периодима који износе или у зброју прелазе 183 дана у било којем дванаестомјесечном периоду који почиње или завршава у предметној пореској години; у том случају, само онај дио дохотка остварен од његових дјелатности обављених у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз "професионалне дјелатности" укључује посебно самосталне научне, књижевне, умјетничке, образовне или наставне дјелатности те самосталне дјелатности љекара, правника, инжињера, архитеката, зубара и књиговођа.

Чланак 15.

Несамостални рад

1. У складу са одредбама чланова 16., 18., 19., 20. и 21., плате и друга слична примања, које резидент државе уговорнице оствари несамосталним радом, опорезују се само у тој држави, осим ако је ријеч о несамосталном раду у другој држави уговорници. Ако се ради о таквом несамосталном раду, примања која се од тога остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Независно од одредаба става 1., примања која резидент државе уговорнице остварује од несамосталног рада у другој држави уговорници опорезују се само у првспоменутој држави ако:

а) примаоц борави у другој држави у периоду или периодима која не трају дуже од укупно 183 дана у било којем дванаестомјесечном периоду које почиње или завршава у предметној пореској години, и

б) примања се исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и

ц) примање не терети сталну пословну јединицу или стално сједиште које послодавац има у тој другој држави.

3. Независно од претходних одредаба овога члана, примања остварена од несамосталног рада на броду, авиону или друмском транспортном возилу кориштеним у међународном саобраћају или на ријечном броду у саобраћају на унутрашњим водама, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе друштва.

Члан 16.

Накнаде чланова управе

Накнаде чланова управе и друга слична плаћања, која оствари резидент државе уговорнице у својству члана управе или другог сличног тијела друштва које је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

Умјетници и спортисти

1. Независно од одредаба чланова 14. и 15., доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач, примјерице као позоришни, филмски, радијски или телевизијски умјетник или музичар или као спортиста од своје самосталне дјелатности у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од самосталне дјелатности у својству извођача или спортисте не припада извођачу или спортисти, већ неком другом лицу, тај се доходак независно од одредаба члана 7., 14. и 15. може опорезивати у држави уговорници у којој извођач или спортиста обавља своју дјелатност.

3. Независно од одредаба става 1. и 2., доходак резидента државе уговорнице остварен од његових особно обављених дјелатности извођача или спортиста, опорезује се само у тој држави ако су дјелатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне и спортске размјене одобреног од стране обе државе уговорнице.

Чланак 8.

Пензије

Ако другачије није прописано одредбама члана 19. став 2., пензије и друга слична примања исплаћена резиденту државе уговорнице са обзиром на његов пријашњи несамоостални рад, опорезују се само у тој држави.

Чланак 19.

Државна служба

1. а) Плате и друга слична примања, осим пензије, које држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт исплати физичком лицу за рад за ту државу или јединицу или власт, опорезују се само у тој држави.

б) Такве се плате и друга слична примања, међутим, опорезују само у другој држави уговорници ако се та служба обавља у тој држави и ако је физичко лице резидент те државе који:

(и) је држављанин те државе, или

(ии) није постао резидент те државе само ради обављања те службе.

2. а) Све пензије које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт, или се исплаћују из њихових средстава за услуге обављене за ту државу или јединицу или власт опорезују се само у тој држави.

б) Међутим, те се пензије опорезују само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чланова 15., 16., 17. и 18. примјењују се на плаће и друга слична примања те на пензије које се односе на службу везану уз дјелатност државе уговорнице или њене политичке јединице или локалне власти.

Члан 20.

Студенти

Плаћања која студент или вјежбеник, који јест или је непосредно прије посјете држави уговорници био резидент друге државе уговорнице и који борави у првспоменутој држави само са сврхом свог образовања или обучавања, прима у сврху свог уздржавања, образовања или усавршавања, не опорезују се у тој држави, под условом да таква плаћања настају из извора ван те државе.

Чланак 21.

Професори и наставници

1. Физичко лице која борави у држави уговорници у сврху предавања или истраживања на универзитету, факултету, школи или другој признатој образовној установи у тој држави, и које јест или је непосредно прије те посјете било резидент друге државе уговорнице, неће се опорезивати у првопоменутој држави за примања остварена за та предавања или истраживања на период не дужи од двије године од дана његове прве посјете у те сврхе, под условом да таква примања настају из извора изван те државе.

2. Одредбе става 1. не односе се на примања остварена за истраживања која нису подузета у интересу јавности, него првенствено ради приватне користи одређеног лица или више њих.

Члан 22.

Остали доходак

1. Дијелови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира гдје су настали, а који нису наведени у претходним члановима овог Уговора, опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. не примјењују се на доходак, осим на доходак од некретнина дефинисан у члану 6. став 2., ако примаоц таквога дохотка, који је резидент државе уговорнице, послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или у тој другој држави обавља самосталну дјелатност из сталног сједишта које се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак исплаћује стварно су повезани са таквом сталном пословном јединицом или сталним сједиштем. У том се случају, према потреби, примјењују одредбе члана 7. или члана 14.

Члан 23.

Имовина

1. Имовина коју чини непокретна имовина, наведена у члану 6., коју посједује резидент државе уговорнице, а налази се у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина коју чини покретна имовина која је дио пословне имовине сталне пословне јединице коју једно друштво државе уговорнице има у другој држави уговорници или покретна имовина сталног сједишта које је на располагању резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталне дјелатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина коју чине бродови, авиони и друмска транспортна возила у међународном саобраћају и ријечни бродови који се користе у саобраћају на унутрашњим водама те покретна имовина везана уз коришћење таквих поморских бродова, авиона, друмских

транспортних возила и ријечних бродова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе друштва.

4. Сви остали дијелови имовине резидента државе уговорнице опорезују се само у тој држави.

Чланак 24.

Избјегавање двоструког опорезивања

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или посједује имовину која, у складу с одредбама овог Уговора, могу бити опорезивани у другој држави уговорници, првопоменути држава уговорница ће одобрити:

а) као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак плаћеном у тој другој држави;

б) као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину плаћеном у тој другој држави.

Такав одбитак у оба случаја, међутим, не смије бити већи од онога дијела пореза на доходак или на имовину који је утврђен прије одбитка, а који се може, зависно од случаја, приписати доходу или имовини који су опорезиви у тој другој држави.

2. Кад се у складу са било којом одредбом овог Уговора, доходак који оствари или имовина коју посједује резидент државе уговорнице изузимају од пореза у тој држави, та држава свеједно може, при обрачуна износа пореза на преостали доходак или имовину таквога резидента, узети у обрачун изузети доходак или имовину.

Чланак 25.

Једнако поступање

1. Држављани државе уговорнице у другој држави уговорници не смију бити подвргнути никаквом опорезивању или с тим повезаним захтјевима који су другачији или представљају већи терет од опорезивања и са њим повезаним захтјевима којима подлијежу или могу подлијегати држављани те друге државе у истим околностима, посебно везано уз пребивалиште.

2. Стална пословна јединица, коју друштво државе уговорнице има у другој држави уговорници, не смије бити у тој другој држави опорезивана под мање повољним увјетима од оних који вриједе за друштва те друге државе која обављају исте дјелатности. Ова се одредба не може тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице, због грађанског статуса или породичних обавеза, одобрава личне одбитке, олакшице и снижења при опорезивању које одобрава властитим резидентима.

3. Осим кад се примјењују одредбе члана 9. став 1., члана 11. став 6. или члана 12. став 6., камате, накнаде за ауторска права и друге исплате које друштво државе уговорнице исплаћује резиденту друге државе уговорнице, у сврхе утврђивања опорезиве добити таква друштва, одбијају се под истим условима као да су биле исплаћене резиденту првопоменути државе. На сличан начин, сваки дуг друштва државе уговорнице према резиденту друге државе уговорнице, у сврхе утврђивања опорезиве имовине таквог друштва, одбија се под истим условима као да је био уговорен са резидентом првопоменути државе.

4. Друштва државе уговорнице, чија је имовина у цијелости или дјелимично у власништву или под изравном или неизравном контролом једног или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави не подлијежу никакву опорезивању или са тим повезаним обавезама које су другачије или представљају већи терет од опорезивања и са њим повезаним захтјевима којима подлијежу или могу подлијегати слична друштва првопоменуте државе.

5. Одредбе овога чланк примјењиваће се на порезе наведене у члану 2. овог Уговора.

Члан 26.

Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да поступци једне или обе државе уговорнице као посљедицу имају или ће имати опорезивање које није у складу са одредбама овог Уговора, она може, независно од правног лијека предвиђеног у унутрашњем законодавству тих држава, изнијети свој случај пред надлежни орган државе уговорнице чији је резидент или, ако је њен случај обухваћен чланом 24. став 1., пред орган државе уговорнице чији је држављанин. Поступак се мора пријавити у року од три године од сазнања за поступак који је довео до опорезивања противног одредбама овог Уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако га самостално не буде могао ријешити на задовољавајући начин, настојаће то учинити у договору са надлежним органом друге државе уговорнице, ради избјегавања опорезивања које није у складу са овим Уговором. Постигнути договор провест ће се у домаћем законодавству држава уговорница, без обзира на рокове предвиђене унутрашњим законодавством држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће заједничким договором ријешити све тешкоће или нејасноће које се појаве при тумачењу или примјени овог Уговора. Ти се органи могу договарати и о избјегавању двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим Уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу међусобно комуницирати директно, као и преко комисије састављене од њих самих или њихових представника, у сврху постизања договора у смислу претходних ставака.

Чланак 27.

Размјена обавијести

1. Надлежни органи држава уговорница ће размјењивати обавијести потребне за провођење одредаба овог Уговора или унутрашњих прописа, које се односе на порезе било које врсте и описа, које уведе држава уговорница или њена политичка јединица или локално тијело, у мјери у којој опорезивање, према тим прописима, није у супротности са овим Уговором. Размјена обавијести није ограничена чланом 1. Свака обавијест коју прими држава уговорница сматраће се тајном, као и подаци добивени према унутрашњим прописима те државе, те се могу саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) која се баве обрачуном и наплатом пореза обухваћених овим уговором, односно поступцима оврхе, казненог прогона или одлучивања по правним лијековима који се односе на те порезе. Споменута лица или органи користиће се тим обавјештењима само у наведене сврхе. Таква обавјештења могу откривати у јавном судском поступку или судској одлуци.

2. Одредбе става 1. не могу се ни у којем случају тумачити тако да надлежним органима државе уговорнице намећу обавезу да:

- а) предузима управне мјере супротне прописима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- б) даје обавјештења која се не могу добити у складу са прописима или уобичајеним управним поступком те или друге државе уговорнице;
- ц) даје обавјештења чије би откривање повриједило обавезу чувања трговачке, пословне, индустријске, комерцијалне или професионалне тајне или трговачких поступака или даје обавјештења чије би откривање било супротно јавном поретку (ордре публиц).

Члан 28.

Чланови дипломатских мисија и конзулата

Одредбе овог Уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзуларних уреда предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Чланак 29.

Ступање на снагу

Овај Уговор ступа на снагу 30 дана од датума примања задњег обавјештења којим једна држава уговорница дипломатским путем извјештава другу да су испуњени сви услови који су на основу њених националних прописа потребни за ступање на снагу овог Уговора. Овај Уговор примјењиваће се на доходак стечен и имовину посједовану у току пореских година које почињу на или након 1. јануара године која слиједи иза године у којој овај Уговор ступа на снагу.

Члан 30.

Отказ

Овај Уговор остаје на снази све док једна од држава уговорница не достави, дипломатским путем, писано обавјештење о намјери отказивања Уговора другој држави уговорници на или прије 30. јуна у било којој календарској години након истека периода од пет година од дана ступања на снагу. У том случају овај Уговор престаће се примјењивати на доходак стечен и имовину посједовану за вријеме пореских година започетих након 1. јануара календарске године у којој је дато обавјештење.

У ПОТВРДУ ТОГА, нижепотписани, за то прописно овлашћени, потписали су овај Уговор.

Састављено у _____, дана _____. године у два изворника, на хрватском језику и на службеним језицима Босне и Херцеговине - хрватском, босанском и српском језику, при чему су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају разлика у тумачењу, мјеродаван је хрватски текст.

За Босну и Херцеговину
министар финансија и трезора
Љерка Марић

За Републику Хрватску
министар финансија
Иван Шукер

Члан 31.

Ова ће одлука бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на хрватском, српском и босанском језику и ступа на снагу даном објаве.

Број 01-011-206-16/05
16. фебруар 2005. године
Сарајево

Предсједавајући
Борислав Паравац, в.р.